

Ե ԾՆՈՒՆԴՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ու քեթզեհեմ, խայտաքաղաք երկնասարաս,
Գոլաբանեալդ ՚ի քառանկիւն տիեզերաց.

Աշարհստեղծ պատրաստ գըտար թագաւորին,
Ասպենջական, որում երկինք ոչ քաւեին:

Պարագըլուխ համացն լիցիս դու քաղաքաց,
Քանզի ՚ի քեզ, իջն յերկնից բանակ զօրաց.
Յորոց ուսան եկեղեցիք բզգալացին,
Կովաւ օրհեել ըզմիութիւն երից անձանց:

Հապա այսօր մեք որդիքս նոր Ախօնի,
Երգեմք զերգս ըստ անմարմնոց դասուց երկնի.
Աբք մեծաձայն յերկնից ՚ի վայր աւետէին,
Բզծագմանէ խաղաղութեան ՚ի յաշխարհի:

Ելք բանտեալք ՚ի միդապատ խորշ լիմպոսին,
Տանջեալք յաւետ ՚ի մեջ ժանեաց երկնասահին.
Ելք ահա Փրկիչ ծընաւ քաղաք Դաւթի,
Ելք ՚ի ձենջ մերկացարուք, քօղ արխրալի:

Արմատ հողանիւթեաց սեռից մարդկան,
Ար կաս գըրեալ ընդ սոսիսին իշխանութեամք.
Արի այսօր փութա Աղջիմ ՚ի սուրբ քաղաք,
Տես բաղմավաշո զակիշ զօրաց արքայական:

Որոց աստղ կարապետեալ արփիական,
Ի Աղլմայն ժամանեցոյց ՚ի սուրբ սահման.
Այսու գըտին գունդք արքայից զտարփալւոյն,
Շալասըն մեք մանկացելցին սուրբ օթեվսն:

Ընծայեցին ձօնըս տղնիւ անկարօտին,
Յորմէ տացին ձիթք զանազան էից զարմին.
Տեսեալ ըզնա խանձարբասատ ՚ի գիրկ կուսին,
Օրորլ յաւետ երկնաբընակիք պար առնեին:

Այսօր հոսանք Յորդանանու վլաճիտ ջորոց,
Օսածան առնուն ընդ վէտ ընդ վէտ եւ հօն ընդ հօն.
Ոինչ երկնաբնեմ սոփց գըտան նոր աւաղան,
Յորում նախնեցն ըզձեռագիր կիցեաց ՚ի բոց:

Հ. Կ. Բագրատոսնեան: